

særlig Paragraf. Der har i Udvalget været nogen Frygt for denne Bestemmelse, idet det undertiden kan have sine, endog store Bæmskeligheder at afgjøre, om et Dyr virkelig lider af Tuberkulose; derfor er der i Forslaget optaget, at Dyret skal „i kjendelig Grad“ lide af Sygdommen. Paa Grund af den Tvivl, som der har været i Udvalget, finder jeg Anledning til her særlig at understrege „i kjendelig Grad“. (Udfryselse). Ja, dette skal forstås saaledes, at det ikke blot er kjendeligt for Dyrlægen, men ogsaa for Lægmand, at Dyret lider af en saadan Sygdom. I øvrigt indeholder denne ny Paragraf de Regler, som Gjæren af saadanne tuberkulose Dyr er underkastet med Hensyn til at kunne sælge dem, trække dem til Marked og med Hensyn til Benyttelsen af Mælk og Kød af saadanne af Sygdommen angrebne Dyr, men vel at mærke saaledes, at Sygdommen maa have udviklet sig saaledes, at Dyret i kjendelig Grad lider derunder. Vædringsforslagene Nr. 24, 25 og 26 skal jeg ikke udtale mig om i Djebliffet, da det ogsaa er Vædringsforslag, som ere stillede af et Mindretal, og jeg derfor vil vente, til Mindretallet har udtalt sig om dem. Med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 27 skal jeg kun gøre den Bemærkning, at det er en Følge af Bestemmelsen i den foregaaende Paragraf; det er jo i sin Orden, at Dyrlægen, naar han kommer til Markedet eller Dyrfæstet, ogsaa paaser, om nogle af disse Dyr, der føres derhen, i kjendelig Grad lide af Tuberkulose. Vædringsforslaget under Nr. 28 er efter Udvalgets Mening simpelt hen kun en bedre Redaktion. Vædringsforslag Nr. 29 gaar ud paa, at Orner, som staa til offentlig Afbenyttelse, ikke skulle underkastes det aarlige Sundhedstilfyn, som Lovforslaget ellers bestemmer for Hingste og Tyre, der staa til offentlig Afbenyttelse; og endvidere fremkommer Udvalget med det Vædringsforslag under Nr. 30, at det kun skal være de Hingste og Tyre, der staa til offentlig Afbenyttelse imod Betaling, som skulle være denne særlige Sundhedsprøve underkastede. Vædringsforslag Nr. 31 skal jeg af de samme Grunde, som jeg tidligere nævnte, ikke omtale nu. Vædringsforslaget Nr. 42 gaar kun ud paa at ændre Minimumsbøden fra 10 Kr. til 2 Kr., idet Udvalget har ment, at det at sætte Minimumsbøden til 10 Kr. i ikke saa faa Tilfælde kunde blive for meget, idet det jo kan være ganske ubetydelige Overtrædelser, denne Bøde idømmes for, og ikke alene det, men disse Overtrædelser kunne ogsaa have fundet Sted mere eller mindre ubevidst, medens det

dog maasse ikke er muligt for vedkommende at godtgøre, at Overtrædelser har fundet Sted ubevidst. — Vædringsforslaget under Nr. 33 skulde, som jeg allerede straks i Begyndelsen gjorde opmærksom paa, i Stedet for at være stillet til § 15 have været stillet til § 16; det gaar jo ud paa, at Udgifterne til Desinfektionsmidler ogsaa dækkes af det offentlige, idet man er gaaet ud fra — hvad man jo ogsaa har Erfaring for — at Anstaltelsen af disse Desinfektionsmidler i visse Tilfælde kan andrage ikke ganske ubetydeligt, og at det derfor kunde være en ganske betydelig Byrde for Vedkommende, hvis han skulde afholde dem af sin egen Lomme. — Vædringsforslaget Nr. 34 er stillet af samme Grund som Vædringsforslag Nr. 33, idet det gaar ud paa, at hvad der skal opføres af Rum, f. Eks. til at indsætte de Dyr i, som skulle affærres fra Besætningen, hvis en saadan Nyopførelse af Rum til disse Dyr er nødvendig, paa Grund af at der ikke paa vedkommende Gjendomme skulde være saadanne Rum at finde, skal regnes med til Erstatningen. Dette kan nemlig ogsaa blive ganske befoøsteligt for vedkommende Gjer, og selv om det er i en alt bestaaende Bygning, at saadanne Rum skulle indrettes — og som Regel vil det jo være Tilfældet, at i Gjendomme, hvor smitsomme Sygdomme optræde, vil der nok kunne findes Rum, som kunne benyttes til Indsættelse af de Dyr, som skulle affærres fra de andre — vil det dog i de allerfleste Tilfælde være nødvendigt, at der bliver gjort adfæstligt ved disse Rum, for at de kunne tjene til saadan Benyttelse, og denne Beføstning vil jo undertiden endogsaa blive ikke ganske ubetydelig. Derfor forekommer det Udvalget, at Indretning af den Slags Rum ogsaa maa falde ind under Erstatningen. Angaaende Vædringsforslaget Nr. 35 om at lade udgaa Ordene: „i Overensstemmelse med Reglerne i § 8“, saa er dette Forslag stillet, fordi disse Ord findes at være overflødige og snarere kunne virke meningsforvirrende. Vædringsforslagene Nr. 36, 38 og 39 ere stillede af et Mindretal, og jeg skal derfor ikke komme ind paa at omtale disse nærmere. — Vædringsforslaget Nr. 40 gaar kun ud paa at dele Paragraffen i to Dele, idet de 3 sidste Stykker af Paragraffen skulle danne en ny Paragraf. — Vædringsforslag Nr. 41 gaar, som det ses, ud paa, at „4 Timer“ ændres til „5 Timer“. Udvalget har nemlig fundet, at det at sætte $\frac{1}{2}$ Dag til 4 Timer var noget lidt; man vilde jo ikke alene her gennem Lovgivningen paa dette Omraade komme til at fastslaa en Arbejdsdag, eller en Normalarbejdsdag til 8 Timer, men man